

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

EUROPEISKA UNIONENS HÖGA
REPRESENTANT FÖR UTRIKES
FRÅGOR OCH
SÄKERHETSPOLITIK

Bryssel den 21.12.2012
JOIN(2012) 39 final

2012/0370 (NLE)

Gemensamt förslag till

RÅDETS BESLUT

om närmare bestämmelser för hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) innehåller en ny bestämmelse om en ”solidaritetsklausul”. Unionen och dess medlemsstater ska handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. Enligt artikel 222.3, första meningen, ska kommissionen och den höga representanten lägga fram ett gemensamt förslag, så att rådet kan fatta beslut om hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen. Europaparlamentet ska underrättas.

På grund av det stora område som fördragets artikel spänner över, omfattar åtgärderna för genomförandet av solidaritetsklausulen ett stort antal politikområden och instrument. Bland dessa kan nämnas EU:s strategi för den inre säkerheten¹, unionens civilskyddsmekanism och det finansiella instrumentet för civilskydd², EU:s solidaritetsfond³, hälsoskyddsinitiativet för allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa⁴, krishantering och analysstrukturer inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder och krissamordningsåtgärder i rådet. Åtgärderna överensstämmer även med arbetet för att skapa ett europeiskt område med rättvisa i unionen.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Medlemsstaterna har tillhandahållit värdefulla skriftliga bidrag till förberedelserna av förslaget på grundval av ett antal frågor som utarbetats gemensamt av kommissionen och Europeiska utrikestjänsten. Medlemsstaternas företrädare har också fört diskussioner i rådets organ: i kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten, samordningskommittén på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt militära kommittén.

Europaparlamentet har också lämnat ett värdefullt bidrag i form av resolutionen EU:s klausuler om ömsesidigt försvar och solidaritet: politiska och operativa dimensioner⁵.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Syftet med förslaget är att uppfylla kraven i artikel 222.3, enligt vilka kommissionen och den höga representanten ska lägga fram ett förslag för rådet om unionens åtgärder för att genomföra klausulen. I förslaget definieras den geografiska omfattningen, aktiveringen och svarsåtgärderna på unionsnivå.

¹ Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 22 november 2010 om EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa, KOM(2010) 673 slutlig.

² Rådets beslut 2007/779/EG, Euratom om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning). Rådets beslut om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd (2007/162/EG, Euratom).

³ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond.

⁴ Förslag till beslut av Europaparlamentet och rådet om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa, KOM (2011) 866 slutlig.

⁵ 2012/2223, 22.11.2012.

Förslaget tar hänsyn till och är förenligt med samordningsåtgärderna i rådet (på grundval av krissamordningsåtgärder) i enlighet med artikel 222.2.

Med beaktande av punkt 4 i artikel 222 omfattar förslaget följande åtgärder: i) en integrerad hot- och riskbedömning på unionsnivå som ska kunna ligga till grund för en regelbunden bedömning av Europeiska rådet, och ii) beredskapsåtgärder av EU och medlemsstaterna, med vägledning från Europeiska rådet.

Klausulen gäller katastrofer eller terroristattacker inom EU:s territorium, på land, till sjöss eller i luften. Den gäller oavsett om krisen har sitt ursprung inom eller utanför EU. Klausulen gäller också fartyg (på internationellt vatten) och flygplan (i det internationella luftrummet) eller kritisk infrastruktur (såsom olje- och gasanläggningar till havs) inom en medlemsstats jurisdiktion.

Klausulen avser alla krishanteringsstrukturer på EU-nivå. Med tanke på klausulens EU-interna dimension återfinns de flesta relevanta strukturer inom kommissionen (bl.a. GD ECHO, TAXUD, SANCO) eller EU:s decentraliserade organ (bl.a. Frontex, ECDC, Europol, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, Europeiska läkemedelsmyndigheten). Europeiska utrikestjänsten förfogar över strukturer med situationsmedvetenhet, underrättelseuppgifter eller militära sakkunskap⁶ samt nätverket av delegationer som kan bidra med insatser mot hot eller katastrofer på medlemsstaternas territorier eller mot kriser med en extern dimension. Samordning och informationsutbyte mellan kommissionen, utrikestjänsten och berörda organ kommer att äga rum vid möten som sammankallats av kommissionen för att utforma de åtgärder som kommer att föreslås för att hantera krisen.

Åtgärderna för genomförande av solidaritetsklausulen ersätter inte befintlig lagstiftning eller politik, och heller inte de särskilda bestämmelserna om hur dessa åtgärder aktiveras. De ger en övergripande ram för situationer med oförutsedda hot eller skador som överanstränger den eller de berörda medlemsstaternas insatskapacitet. För att förbättra effektiviteten och undvika överlappande strukturer och funktioner, kommer en nätverksstrategi att tillämpas. Det insatscentrum inom EU som är bäst lämpat för respektive kris kommer att utgöra navet och kontaktpunkten visavi medlemsstaterna ("spindeln i nätet"), med bistånd från de specialiserade tjänster som krävs.

Enligt förslaget bör EU agera endast i undantagsfall och på begäran av de politiska myndigheterna i en medlemsstat som anser sin egen kapacitet vara överansträngd till följd av en faktisk eller överhängande terroristattack eller katastrof framkallad av naturen eller av människan.

Den drabbade medlemsstaten kan återropa solidaritetsklausulen och rikta sin begäran om bistånd till kommissionen samtidigt som ordförandeskapet i rådet underrättas.

De behöriga myndigheterna i den drabbade medlemsstaten ska omedelbart kontakta kommissionens centrum för krisberedskap, som kommer att fungera som unionens första gemensamma dygnetruntbemannade kontaktpunkt på unionsnivå.

När solidaritetsklausulen väl har återopats, måste kommissionen och den höga representanten i enlighet med den ordning som fastställs i detta beslut göra följande:

⁶ T.ex. EU:s centrum för underrättelseanalys, EU:s militära stab och lägescentral.

- Först ringa in och mobilisera alla unionsinstrument som kan tillgripas för att bemöta den aktuella krisen. Det rör sig om alla sektorspecifika, operativa eller politiska instrument inom deras eget behörighetsområde. Dessutom måste kommissionen och den höga representanten ringa in och föreslå att instrument och resurser som står till förfogande för unionens organ används.
- Därefter, och i nära samarbete med den drabbade medlemsstaten, bedöma huruvida de befintliga instrumenten är tillräckliga eller om ytterligare stöd krävs, i tillämpliga fall kompletterat med ekonomiskt stöd från EU:s solidaritetsfond.
- Vid behov lägga fram förslag för rådet avseende operativa beslut om att stärka befintliga mekanismer, beslut om undantagsåtgärder från medlemsstaternas sida som inte planerats inom ramen för befintliga instrument, politisk samordning och informationsutbyte samt operativa åtgärder eller stödåtgärder för snabba insatser från medlemsstaternas sida.

Om det krävs annat militärt bistånd än det som redan har tillhandahållits genom civilskyddsmekanismen, kommer ett separat förslag att lämnas in av den höga representanten i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i fördraget.

Kommissionen och Europeiska utrikestjänster kommer att utarbeta gemensamma integrerade lägesbedömningar i rapportform. Dessa rapporter kommer att sammanställas av kommissionens centrum för krisberedskap eller det utsedda operativa centret i samarbete med EU:s lägescentral på grundval av bidrag från de olika situationsanalys- och krishanteringscentren i medlemsstaterna samt inom kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU-organen och relevanta internationella organisationer. Dessa rapporter kommer att delas med medlemsstaterna för att bidra med information och stöd till samordning och beslutsfattande på politisk nivå i rådet.

EU:s lägescentral kommer inledningsvis att fungera som den gemensamma knutpunkten på unionsnivå. Kommissionen får därefter, i samråd med den höga representanten, utse ett annat centrum som med hänsyn till krisens karaktär är bättre lämpat att fylla denna funktion. Det utsedda operativa navet kommer att fungera som den primära kontaktpunkten för medlemsstaterna. Det kommer att ta ledningen när det gäller att samordna insatserna och utarbeta gemensamma lägesbedömningar i rapportform.

När klausulen väl har åberopats kan ordförandeskapet besluta om att aktivera krissamordningsåtgärderna och ringa in den lämpligaste formen för snabbt samråd och beslutsfattande i rådet, i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldighet att, i enlighet med artikel 222.2, bistå varandra. Stöd till att sköta samordningen av krisåtgärderna ska tillhandahållas av rådets generalsekretariat, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

Från och med 2015 kommer kommissionen och den höga representanten att regelbundet utarbeta en gemensam integrerad hot- och riskbedömningsrapport på unionsnivå. Rapporten kommer att bygga på bedömningar av hot, faror och risker som för tillfället sammanställs för olika sektorer (exempelvis terrorism, organiserad brottslighet, civilskydd, hälsa, klimatförändring och miljö). Den kommer särskilt att grunda sig på övervakning, tolkning och spridning av uppgifter som tillhandahållits av medlemsstaterna (genom befintliga sektoriella nätverk eller från kriscentra), EU-organ och relevanta internationella organisationer. De

integrerade hot- och riskbedömningsrapporterna kommer att ligga till grund för en regelbunden bedömning som genomförs av Europeiska rådet.

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritetsprincipen

Enligt förslaget bör EU agera endast i undantagsfall och på begäran av de politiska myndigheterna i en medlemsstat som anser sin egen kapacitet vara överansträngd.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget går inte längre än vad som krävs för att uppnå klausulens syften. I detta syfte föreskrivs användning av EU:s alla vanliga befintliga biståndsinstrument.

Gemensamt förslag till

RÅDETS BESLUT

om närmare bestämmelser för hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 222.3 första meningen,

med beaktande av det gemensamma förslaget från Europeiska kommissionen och unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Detta beslut avser hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen. Överensstämmelse och komplementaritet mellan unionens åtgärder bör eftersträvas och annat bistånd lämnas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 222 i fördraget och förklaring 37 som är bifogad fördraget, där det fastställs att en medlemsstat kan välja det lämpligaste sättet att uppfylla sitt eget krav på solidaritet gentemot en annan medlemsstat.
- (2) Unionens genomförande av solidaritetsklausulen ska grunda sig på befintliga instrument i största möjliga utsträckning, öka effektiviteten genom att förbättra samordningen och undvika dubbelarbete, fungera utan ytterligare resurser, tillhandahålla medlemsstaterna ett enkelt och tydligt gränssnitt på unionsnivå samt respektera varje institutions och avdelnings institutionella behörighet.
- (3) Detta beslut avser ett antal politiska instrument, särskilt följande: strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen, Europeiska unionens civilskyddsmekanism, Europeiska unionens solidaritetsfond och beslutet om allvarliga gränsöverskridande hälsohot och de strukturer som utarbetats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.
- (4) Åtgärder för samordning av medlemsstaternas åtgärder i rådet bör bygga på åtgärderna för EU-samordning av katastrofer och kriser (nedan kallade *krissamordningsåtgärder*), som reviderades efter ett mandat från rådet och rådets senare slutsatser⁷ om att konsekvens bör säkerställas genom att solidaritetsklausulen genomförs, åtgärderna kommer att bygga på välkända ordinarie rådsförfaranden i stället för på förhand fastställda tillfälliga arbetsgrupper och att vikten av en samlad EU-politik för situationsmedvetenhet erkänns.

⁷

Rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser av den 1 juni 2006, dok. 9409/06, Corepers slutsatser av den 10.12.2010, Corepers slutsatser av den 23 november 2011 och den 30 maj 2012.

- (5) Den geografiska omfattningen av genomförandebestämmelserna måste vara klart definierad.
- (6) När det gäller kampen mot terrorism⁸ finns det olika instrument som stärker skyddet av kritisk infrastruktur inom energi och transport⁹, främjar samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter, stärker förebyggandet av radikaliserings och begränsar terroristernas tillgång till medel samt till sprängämnen och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material¹⁰.
- (7) En aktiveringsmekanism för genomförandebestämmelserna måste fastställas på EU-nivå, baserad på en begäran på hög politisk nivå från de berörda medlemsstaterna och understödd av en enda kontaktpunkt på unionsnivå.
- (8) Syftet med beredskapsinsatserna på unionsnivå är att öka effektiviteten genom förstärkt samordning på grundval av befintliga instrument.
- (9) Civilskyddsmekanismen¹¹ underlättar ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna och unionen på civilskyddsområdet. Syftet med kommissionens förslag till en civilskyddsmekanism för unionen¹² är att inrätta ett centrum för katastrofberedskap (nedan kallat *katastrofberedskapscentret*) som ska garantera att det finns operativ kapacitet dygnet runt med tanke på medlemsstaternas och kommissionens behov.
- (10) Europeiska utrikestjänsten förfogar över strukturer med underrättelsetjänster eller militär expertis (t.ex. EU:s underrättelseanalyscentrum, EU:s militära stab och EU:s lägescentral, samt nätverket för delegationer som också kan bidra till åtgärderna mot hot eller katastrofer på medlemsstaternas territorier eller mot kriser som har en yttre dimension.
- (11) Det centrum för strategisk analys och insatskapacitet som inrättades 2011 vid kommissionens generaldirektorat för inrikes frågor har till uppgift att bedöma och hantera risker och kriser som påverkar unionens inre säkerhet, även sådana som är relaterade till terrorism.
- (12) Om det är nödvändigt och genomförbart med tanke på ärendets brådskande natur bör insatserna på unionsnivå kompletteras med antagande av nya rättsakter eller ändring av befintliga rättsakter i enlighet med de relevanta bestämmelserna i fördraget.
- (13) Detta beslut har inga försvarspolitiska konsekvenser. Om en kris kräver åtgärder inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) utöver

⁸ Terrorism enligt definitionen i rådets rambeslut om bekämpande av terrorism från 2002 och 2008 (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3 och EUT L 330, 9.12.2008, s. 21).

⁹ Identifierade i rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om europeisk kritisk infrastruktur (EUT L 345, 23.12.2008).

¹⁰ Meddelande från kommissionen *EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar*, KOM(2010)386 slutlig, 20.7.2010. Ytterligare åtgärder har vidtagits senare som bl.a. omfattar ett förslag till förordning om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer (KOM (2010) 473 slutlig), inrättandet av ett nätverk för medvetenhet om radikaliserings och förstärkta insatser på området CBRN, sprängämnessäkerhet och detektering.

¹¹ Rådets beslut 2007/779/EG, Euratom om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning) och rådets beslut om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd (2007/162/EG, Euratom).

¹² KOM(2011) 934 slutlig.

användning av militära resurser som omfattas av befintliga åtgärder för civilskydd bör rådet anta ett beslut i enlighet med relevanta bestämmelser i fördraget.

- (14) I meddelandet från kommissionen, *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa*¹³, uppställs målet att förbättra EU:s förmåga att stå emot kriser och katastrofer genom ett antal åtgärder som bland annat innebär att solidaritetsklausulen utnyttjas till fullo och att en strategi som beaktar alla typer av risker tillämpas vid hot- och riskbedömning. I linje med detta bör man också utarbeta och regelbundet uppdatera en sektorsövergripande översikt över naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan.
- (15) En samlad hot- och riskbedömningsprocess bör införas på unionsnivå som gör det möjligt för Europeiska rådet att bedöma de hot som unionen utsätts för så att unionen och dess medlemsstater kan vidta effektiva åtgärder.
- (16) Europaparlamentet antog den 22 november 2012 resolution 2012/2223 med titeln EU:s klausuler om ömsesidigt försvar och solidaritet: politiska och operativa dimensioner.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i resolutionen påverkar inte den fortsatta utvecklingen av riktade åtgärder för hantering av krissituationer utanför medlemsstaternas territorium.
- (18) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (19) Eftersom målen för detta beslut, nämligen unionens genomförande av solidaritetsklausulen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och därför kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänt mål och syfte

- 1. I detta beslut fastställs regler och förfaranden för att genomföra bestämmelserna i artikel 222.3 första meningen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallad *solidaritetsklausulen*).
- 2. Åtgärder på unionsnivå ska bygga på och komplettera de mekanismer för att tillhandahålla information och ge stöd som finns inom kommissionen och unionens organ. För kriser som har en yttre dimension eller som kräver underrättelser, militära medel eller GUSP-åtgärder ska den höga representanten och Europeiska utrikestjänsten bidra genom att ta lämpliga initiativ och lämna relevant information och stöd inom den höga representantens behörighetsområde.

¹³ KOM(2010) 673 slutlig.

3. Dessa åtgärder ska förbättra effektiviteten genom ökad samordning mellan unionens och medlemsstaternas insatser.
4. Samordning på politisk nivå i rådet ska grunda sig på åtgärder för krissamordning och ska också säkerställa samstämmighet och komplementaritet med unionens åtgärder.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta beslut ska tillämpas i händelse av terroristattacker eller naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan, oavsett om de har sitt ursprung inom eller utanför medlemsstaternas territorium:

- (a) Inom sådant medlemsstatsterritorium som omfattas av fördraget, inbegripet landareal, territorialvatten och luftrum.
- (b) När föremålet är fartyg (på internationellt vatten) eller flygplan (i internationellt luftrum) eller kritisk infrastruktur (till exempel olje- och gasanläggningar offshore) inom en medlemsstats jurisdiktion.

Artikel 3

Definitioner

I detta beslut avses med

- (c) *kris*: en allvarlig, oväntad och ofta farlig situation som kräver snabba åtgärder; en situation som kan påverka eller hotar liv, miljö, kritisk infrastruktur eller centrala samhällsfunktioner kan orsakas av en naturkatastrof eller en katastrof skapad av människan eller av terroristattacker,
- (d) *katastrof*: varje situation som har eller kan ha negativa effekter för människor, miljö eller egendom,
- (e) *terroristattack*: ett terroristbrott enligt definitionen i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism, 2002/475/RIF, ändrat genom rådets rambeslut av den 28 november 2008, 2008/919/RIF,
- (f) *beredskap*: ett tillstånd där mänskliga och materiella resurser till följd av åtgärder som vidtagits i förväg står beredda och är i stånd att snabbt sättas in i en nödsituation,
- (g) *insats*: varje åtgärd som vidtas under eller efter en katastrof eller en faktisk eller överhängande terroristattack för att motverka de direkta negativa konsekvenserna av attacken.

Artikel 4

Aktivering

1. En medlemsstat som är föremål för en faktisk eller överhängande terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människan kan åberopa solidaritetsklausulen om den, efter att ha uttömt de möjligheter som befintliga medel och verktyg erbjuder på nationell nivå eller unionsnivå, bedömer att situationen överstiger dess förmåga till insatser.
2. Den medlemsstat som berörs ska rikta sin begäran till Europeiska kommissionens ordförande via centret för katastrofberedskap och samtidigt underrätta ordförandeskapet i rådet.
3. Centret för katastrofberedskap ska fungera som första enda dygnetruntbemannade kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som berörs.

Artikel 5

Insatser på unionsnivå

4. När solidaritetsklausulen har åberopats ska kommissionen och den höga representanten i enlighet med artikel 1.2:
 - (a) identifiera och använda alla relevanta unionsinstrument som bäst kan bidra till att bemöta krisen, inbegripet sektorspecifika, operativa, politiska eller ekonomiska beslut (till exempel civilskyddsmekanismen, centret för strategisk analys och insatskapacitet, centret för hantering av hälsokrislägen, Intcens underrättelseresurser) som faller inom kommissionens och den höga representantens ansvarsområde samt militära resurser som uppbådas via Europeiska unionens militära stab, samt dessutom fastställa och föreslå användningen av instrument och resurser som omfattas av unionorganens ansvarsområde,
 - (b) bedöma om befintliga instrument är tillräckliga,
 - (c) regelbundet utarbeta en samlad lägesbedömning och analysrapporter som underlag och stöd för samordning och beslutsfattande på politisk nivå i rådet,
 - (d) vid behov lägga fram förslag för rådet, särskilt vad gäller operativa beslut om förstärkning av befintliga mekanismer, beslut om undantagsåtgärder vidtagna av medlemsstater som inte omfattas av befintliga instrument, politisk samordning och informationsutbyte i syfte att skapa nödvändiga regleringsvillkor, operativa åtgärder eller stödåtgärder så att medlemsstaterna kan handla snabbt.

Kommissionen ska sammankalla möten för att förbereda de föreslagna åtgärderna för krishantering. Kommissionen ska bjuda in företrädare för Europeiska utrikestjänsten och berörda EU-organ till mötena.

5. Centret för katastrofberedskap ska inledningsvis fungera som enda operativa knutpunkt för medlemsstaterna på unionsnivå. Kommissionen kan senare, i samråd med den höga representanten, utse ett annat centrum som är bättre lämpat att fylla denna funktion med hänsyn till krisens karaktär. Den utsedda operativa knutpunkten ska fungera som första inkörsport för medlemsstaterna. Den ska leda samordningen av de operativa insatserna och utarbeta lägesbedömningsrapporter.

Artikel 6

Åtgärder för samordning i rådet

Vid aktivering av klausulen kan rådets ordförandeskap besluta att aktivera krissamordningsåtgärderna och identifiera det lämpligaste sättet att förbereda snabba konsultationer och beslut i rådet vad gäller skyldigheten att lämna bistånd. Stöd för samordningsåtgärder ges av rådets generalsekretariat, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

Artikel 7

Lägesbedömningsrapporter

Lägesbedömningsrapporter utarbetas av centret för krisberedskap eller det utsedda operativa centret i samarbete med EU:s lägescentral. Dessa rapporter kommer att utarbetas på grundval av bidrag från de olika centra för situationsanalys och krishantering i medlemsstaterna, inom kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och berörda EU-organ samt inom relevanta internationella organisationer.

Artikel 8

Samlad bedömning av hotbild och risker på unionsnivå

6. Kommissionen och den höga representanten kommer från och med 2015 att regelbundet utarbeta en gemensam samlad rapport med bedömning av hot och risker på unionsnivå.
7. Denna rapport ska bygga på bedömningar av hot, faror och risker som sammanställts inom olika sektorer (om terrorism, organiserad brottslighet, civilskydd, hälso- och sjukvård, miljö, klimatförändring osv.) särskilt med hjälp av övervakning, tolkning och spridning av uppgifter som lämnas av medlemsstater (genom befintliga sektorsvisa nät eller kriscentrum) och unionsorgan samt internationella organisationer.
8. De samlade hot- och riskbedömningsrapporterna kommer att ligga till grund för en regelbunden bedömning som görs av Europeiska rådet.

Artikel 9

Beredskap

Medlemsstaterna, kommissionen och den höga representanten kan bedöma de medel som finns tillgängliga i hela unionen och medlemsstaterna när det gäller att avvärja allvarliga hot, identifiera eventuella brister och de effektivaste och mest kostnadseffektiva sätten att åtgärda dessa brister och skapa verklig solidaritet.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*